

и правно-социолошко значење, особено оние што се занимаваат со историјата на стариот век и на Блискиот Исток. Тука се разбира ќе најдат најмногу полезен материјал и нашите правници и социолози, а пред сè оние што се бават со историјата на правото.

М. Д. Петрушевски, Скопје

CONGRESSUS INTERNATIONALIS „ANTIQUITAS GRAECO-ROMANA AC TEMPORA NOSTRA“, Brno, 12.—16. IV 1966.

Од 12. до 16. април 1966. година одржана е во Брно (Чехословачка) меѓународна конференција „Класичната антика и денешницата“. На овој импозантен научен собир (околу 600 учесници) на класичните филолози и научници од сродните дисциплини учествуваа претставители од дваесетина земји. Покрај делегати и гости од социјалистичките земји, на конгресот зедоа учество научници од Австрија, Белгија, Велика Британија, Израел, Индија, Италија, Норвешка, САД, Сојузна Република Германија, Франција, Холандија, Швајцарија и Шведска.

Како организатори на овој конгрес со мошне широка тематика се појавија повеќе институции: Чехословачкото друштво на класичните филолози, Министерството за образование и култура на ЧССР, Здружението на историјата на науките и техниката, Интернационалната унија на историјата и на филозофијата на науките, а како главен организатор Чехословачката академија на науките.

Конгресот беше свечено отворен на 12. IV 1966. г. во 10 во убавото здание на Оперниот театар „Леополд Јаначек“. Пријатно беше да се чуе уводната реч на одличен латински јазик што ја одржа претседателот на Комисијата за подготвување на конференцијата, дописниот член на ЧСАН проф. др. Павел Олива. Мислам дека кај сите беше присутна онаа врска што овој „мртов“ јазик ја создаваше и правеше за еден етнички толку разнороден собир да се чувствува како едно големо семејство.

Работните состаноци што се одржуваа по секции почнаа истиот ден по пладне. Се работеше секојдневно и пред и по пладне (од 9—12 и од 14, 30—17, 30) во 6 паралелни секции: 1. *филозофија и историја*, 2. *литература*, 3. *уметност*, 4. *колоквиј за микенолошки студиум*, 5. *колоквиј за местото што ѝ е доделено на античната култура во училишната настава* и 6. *симпозиј за класичната антика и почетоците на модерната наука* (Ренесанса и XVII век).

Рефератите по секциите беа групирани тематски, и тоа така, што Првата секција (филозофија и историја) опфаќаше три теми: а) *античната концепција за граѓанското и човеќото општество*, б) *класичната антика во социолошките и филозофските теории и втората половина на XIX и во XX-от век* и в) *Аристотел и современата филозофска мисла*.

Во секцијата по литература рефератите беа групирани околу овие две теми: а) *Социјални идеи на класичната драма и хуманистички традиции на класичната антика во театарот*, и б) *Влијанието на есејските теории на класичната антика врз литературата од подоцнежните епохи*.

Третата секција (уметност) имаше за тема: *Есејската теорија и уметничката пракса во класичната антика. Влијанието на есејските теории на класичната антика врз уметноста од подоцнежните епохи*.

Симпосијот „Класичната антика и почетоките на модерната наука“ работеше исто така во неколку подсекции: а) *Историја на физиката и техниката*, б) *Историја на медицината и биологијата*, в) *Историја на астрономијата и географијата*, д) *Историја на математиката* и е) *Историја на хемијата и геофизиката*.

Во секоја секција беа определени делегати од разните земји кои се грижеа за работата и го следеа нејзиниот тек во соодветните секции, а на заклучната седница поднесуваа извештај.

Како и на сите големи конгреси, кај учесниците доаѓаше често до колизија меѓу нивните желби и можности. Имено, работата во паралелни секции овозможува од една страна конгресот да не се продолжува со денови а од друга го принудува учесникот да се ограничи и определи за она што најмногу го интересира. Се разбира дека понекогаш на учесниците им беше тешко да се решат што да слушаат а што да пропуштат, кога во две па дури и во три секции се одржуваа еднакво интересни реферати. Инаку одличната организација на конгресот овозможи за ова кусо време да се прочитаат околу 150 реферати.

Можеме да кажеме дека на секциите кај што присуствувавме, а тоа беа историската, литературната и микенолошката, работата се одвиваше мошне живо. Рефератите беа проследени со дискусии кои сведочеа за високото ниво на стручната подготвеност и на референтите и на дискутантите. Таа оценка, впрочем, ја дадоа и делегатите на одделните секции на завршната седница. Но особено драго ни беше што го чувме делегатот на микенолошкиот колоквиј при заклучувањето на работата, кој ја истакна „микенолошката група“ од Скопје како побројна и поактивна од другите групи во социјалистичките земји што работат на оваа научна област.

На конгресот во Брно од Југославија учествуваа: 1) д-р Бранко Гавела од Белград, со рефератот „Inspirations humaines et démocratiques de l'art grec classique“, 2) д-р Михаил Д. Петрушевски од Скопје, со 2 реферата, а) „L'alternance vocalique u:e du dialecte mycénien de Pylos“ (во микенолошкиот колоквиј) и б) „La catharsis tragique et la Poétique d'Aristote“ (во литературната секција), 3) д-р Богдан Стефановиќ од Скопје, со рефератот „Les idées sociales et humaines de Térence“ (во литературната секција) и Душица Петрушевска од Скопје.

За учесниците на конгресот беа приредени два приема, неколку театарски претстави и концерт на старата (барокна) и модерната латинска музика.

Пленарната седница на затворањето на конгресот беше одржана на 15. IV 1966. г. по пладне од 14. 30. часот На неа покрај рефератот „L'antiquité et le présent“ на д-р Л. Свобода од Прага, беа поднесени и извештаите на делегатите за активностите на секциите. Завршниот збор го имаше пак д-р П. Олиза кој ја оцени работата на овој меѓународен собир како многу плодна и успешна.

Кога се има предвид широчината на тематиката на овој конгрес и бројот на неговите учесници, тогаш станува јасно дека тој можеше успешно да се организира само со ангажирањето на повеќе поединци и здруженија, како што тоа беше направено во овој случај. На организаторите може да им се честита и оддаде признание за извонредниот успех што го имаше конгресот во Брно.

Душица Петрушевска, Скопје.

СПИСОК РАДОВА Д-РА МИЛОША Н. ЂУРИЌА

допуна списку објавен ом у Живој антици год. XIII—XIV, 1964, стр. 257—270

Радови објављени после тога времена)

- 319 Софокле *Цио Егий. Анијгона*, Библ. Реч и мисао, коло VI, књ. 138. изд. рат.
320. *О утврђивању и одржавању мера*, Побједа, Титоград, 29 нов. 1964, стр. 8.
321. *XIX-о пгвльз Илијаде. Ахилеј уштоло гнев*, прев. М. Н. Ђуриќ, Лет. Мат. Срп. нзз. 1964, стр. 309—408.
322. Марија Кирџи: Д-р Милош Ђуриќ *Разговор на 50-годишњицу књижевног рада*, Политика Експрес, 8-XII-1964.
323. Иван Пековиќ: *Интервју. Д-р Милош Н. Ђуриќ*, Беогр. Недеља од 27-XII-1964, бр. 171.